

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ίωάν. θ' 1-38)
13 Μαΐου 2018

«Ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω». Ἐλαμψε στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου καὶ ἡ παντοδυναμία Του. Θεράπευσε ἕναν ἐκ γενετῆς τυφλό, ἕναν ἀόμματο. Ἐλαμψε ὅμως καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ θεραπευμένου τυφλοῦ, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴ θεραπεία του καὶ γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ, ὅσο Τὸν εἶχε γνωρίσει. Μὲ αὐτὴ τὴν ἀφορμὴ ἄς δοῦμε ποιὰ εἶναι τὰ γνωρίσματα τῆς ὁμολογίας τοῦ τυφλοῦ καὶ πῶς θὰ μπορέσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ ὁμολογοῦμε θεάρεστα τὴν πίστη μας.

Ἡ ὁμολογία τοῦ τυφλοῦ διακρίνεται πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ ἀνδρεία. Ὁ τυφλὸς μὲ θάρρος ὁμολόγησε τί εἶχε συμβεῖ, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τοὺς Φαρισαίους καὶ χωρὶς νὰ ὑποκύψει στὶς πιέσεις τους. Οἱ Φαρισαῖοι μισοῦσαν τὸν Κύριο καὶ εἶχαν ἀπειλήσει ὅτι ὅποιος Τὸν ὁμολογοῦσε ὡς Μεσσία θὰ γινόταν ἀποσυνάγωγος. Ἦταν φοβερὴ τιμωρία νὰ γίνε κανεὶς ἀποσυνάγωγος. Θὰ λέγαμε σήμερα, δὲν θὰ μπορούσε νὰ πάει στὴν ἐκκλησία οὔτε νὰ συμμετάσχει στὰ ἱερά Μυστήρια, θὰ τὸν κρατοῦσαν ὅλοι σὲ ἀπόσταση σὰν μiasμένο καὶ θὰ τοῦ ἐκλείναν τὴν πόρτα. Οἱ γονεῖς τοῦ πρώην τυφλοῦ φοβήθηκαν, δὲν ὁμολόγησαν ὅτι ἴδιος ἀντίθετα ἔδειξε ἀξιόθαύμαστο θάρρος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως ποὺ τοῦ ἔκαναν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου.

Ἐδειξε θάρρος, ὄχι ὅμως καὶ θράσος. Ἡ ὁμολογία του ξεχωρίζει καὶ γιὰ τὸ ἀνώτερο ἦθος της. Ἄν καὶ κατάλαβε τὴ δολιότητα τῶν Ἰουδαίων, δὲν θύμωσε οὔτε τοὺς ἡλεγγε. Ἀπαντοῦσε σταθερά, μὲ εὐθύτητα καὶ ἡρεμία. Καὶ ὅταν τὸν χλεύασαν καὶ τὸν ἔδιωξαν, δὲν ἀνταπέδωσε.

Τέλος, ἡ ὁμολογία του εἶχε λογικὰ ἐπιχειρήματα. Ὁ συλλογισμὸς του εἶχε ὡς ἐξῆς: «Ὁ Θεὸς δὲν εἰσακούει τοὺς ἀμαρτωλούς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Ἰησοῦς μοῦ ἔκανε θαῦμα πρωτοφανές, ποὺ μόνον μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ μπορούσε νὰ γίνε. Ἄρα ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἀμαρτωλὸς ἀλλὰ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ». Κρυστάλλινη λογικὴ, στὴν ὁποία οἱ Φαρισαῖοι δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιτάξουν παρὰ μόνον ὕβρεις καὶ βία.

Ἄς ἔρθουμε ὅμως σὲ μᾶς. Πῶς ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας στὸν Κύριο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή. Ὅμολογοῦμε τὴν πίστη μας, μόνον ἐὰν τὴν ζοῦμε. Ὁ Κύριος σὲ ἄλλη περίπτωση εἶχε πεῖ « ὅποιος μὲ ὁμολογήσει εἶναι ἐνωμένος μαζί μου » δηλαδὴ ὁμολογεῖ κανεὶς τὸν Χριστὸ ὄχι

μέ τη δική του δύναμη αλλά μέ τη βοήθεια τῆς θείας Χάριτος. Ἀντίστοιχα ὁ τυφλὸς ὁμολόγησε αὐτὸ ποὺ ἔζησε, ἡ ὁμολογία του ἦταν κατάθεση τῆς ἐμπειρίας του. Εἶπε «Ἄν εἶναι ἀμαρτωλὸς ὁ Ἰησοῦς, δὲν τὸ ξέρω. Ἐνα πράγμα ξέρω, ὅτι ἤμουν τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω».

Νὰ συνδεθοῦμε λοιπὸν στενὰ μέ τὸν Κύριο. Νὰ Τὸν γνωρίσουμε ἀληθινά. Νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ ἐνωνόμαστε μαζί Του. Νὰ γίνει ἡ θεία Κοινωνία τὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας. Ὅταν γνωρίσουμε τὸν Χριστό, τότε ἡ πίστη μας σ' Ἐκεῖνον θὰ γίνει τόσο δυνατὴ καὶ ἡ ἀγάπη μας τόσο φλογερή, ὥστε δὲν θὰ μπορούμε νὰ μὴν Τὸν ὁμολογοῦμε. Δὲν θὰ ἀμφιταλαντεύομαστε προκειμένου νὰ Τὸν ὑπερασπισθοῦμε, ἀκόμη κι ἂν μᾶς ἀπειλοῦν μέ θάνατο. Ἀφοῦ θὰ ποθοῦμε νὰ ζήσουν καὶ οἱ ἄλλοι τῆ χαρὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, αὐθόρμητα θὰ τὴν ὁμολογοῦμε.

Ὅφείλουμε οἱ Χριστιανοὶ ποὺ ζοῦμε τὸν Χριστὸ νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ Τὸν ὁμολογοῦμε. Τὸ ἔχει ἀνάγκη ἡ κοινωνία μας, ἡ τόσο ἀποστατημένη, στὴν ὁποία ὑπάρχει τόση ἄγνοια καὶ τόση ἐχθρότητα ἐναντίον τῆς Πίστεως. Ὅποιος ἀντέξει νὰ ὁμολογήσει τὸν Χριστό, ὅποιος βαστάσει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, θὰ ὠφελήσει πολλὰς καλοπροαίρετες ψυχὰς ποὺ ζοῦν μέσα στὸ σκοτάδι. Αὐτὸς θὰ στηρίξει καὶ τοὺς ἀδύναμους πιστοὺς. Θὰ ὑποστρεῖ ἴσως τὴν ἀπόρριψη ὅσων ζοῦν καὶ ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι. Ἀλλὰ ἂς μὴ φοβηθεῖ. Ὁ Κύριος θὰ τοῦ χαρίσει τὸν στέφανο τῆς Βασιλείας Του, Αὐτὸς ποὺ στεφανώνει ὅσους ὑποφέρουν γιὰ τὴν ἀγάπη Του.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]